Meliha Konuk

Güney Rüzgârları

GÜNEY RÜZGÂRLARI

Meliha KONUK

GÜNEYLERDE

Güneylerde titreşir lâlelerde şebnemler
Gamzelerde güller açar güneylerde
Çiçekler çelenkleşir dallarda
Karlı saçlarda sevdalar
Baharlaşır
Güneylerde
Sararsa çiçekler başka illerde
Hoyrat rüzgârlarda solsa yapraklar
Uçsa kuru dallar bizim beldeye
Ölgün çiçekler çiğdemleşir güneylerde
Oyalaşır güneylerde gün ışınları
Hırcın dalgalar gümüşlenir kıyıda
Bakışlar gamsız
Paslı gözler zümrütleşir güneylerde
Kış gelince donar senin hayallerin
Buzlu sokaklarda ıslak fenerler
Kuruyan çiçekler rüzgâr önünde
Oysa hatıralar sıcacıktır güneylerde

BAHAR VE GENÇLİK

Bir bahar rüzgârı esti çiçek kokulu
Eridi elemler tane tane döküldü
Hicranlar dallara takılı kaldı
Bu hayat benim hayatım değil
Nerede kederim hıçkırık ve elemin
Nerde gamlı günler gözyaşı serpintilerim
Beyaz saçlar yine kumral bu gün
Yüzlerdeki hatlarda saadet var
Kırışmıyor alın üzgün değil bakışlar
Yaşım on sekiz baharım bu gün
Saçlarımda beyaz güller sanki düğünüm
İşte elbisem kat kat saadet tülüm
Her bahar ben taptaze bir gülüm

NEDEN

Gülen gözlerin yok artık
Gamzelerinde güller açmıyor neden
Dudaklarında seni seviyorum deyen
Sözler maziye karışmış
Néden o mavi bakışlar donmuş
Neden saçların diken diken
Benliğimi yıkan güzelliğin
Toprağa karışmış neden.
Ağlıyor mevsimler içimde
Güller donmuş yaprak yaprak
Bülbül yaslı gözler ıslak
Yeşermez artık bahar içimde
Her şey kokuyor toprak toprak

SİYAH SAÇLAR / ÜMİT YELKENİ

Görmüştüm ufukta ümit yelkenini
Hayaller bembeyazdı yelkenin gibi
Belki bir gün gelirsin diye sevgilim
Salladım sana yaşlı mendilimi
Rüzgârlar iletmedi yıllardır sana
Yanan kalbimin küllerini
Ümitler kırıldı dümen sularında
Sararttı hayal yelkenlerini
Karardı ümitler akşamın karanlığında
Hayal yelkenlerim simsiyah
Ben hasret kıyılarında senden uzak
Sense yeni ufukların pembe kucağında
Sakın gösterme bana ağaran saçlarını
Bozma hayallerimi
Bırak uçsun gönül rüzgârlarında siyah saçların
Çekil hatırlamam çizgili alnını
Derin izleri tanımam ben
Ben seni tertemiz alnından
Öptüğüm ilk günü yaşıyorum
Bilemem gözlerinin elemli haresini
Yeşili kalmış aklımda unuttum karesini
Belki titrektir sesin
Hıçkırır eleminden
Kimbilir belkide çekmiştir acı
Bense seni seviyorum diyen sesini bilirim
Gerisi bana yabancı
Gamlı bakışlı derin gözlerinden çok uzaklardayım
Bozma hayallerimi
Bırak uçsun gönül rüzgârlarında siyah saçların

GURBET AKŞAMLARI

(Rahmiye Yılmaz'a)
Çamlarda dal dal karlar
Bizden çok uzaklarda kaldı baharlar
Yanan gönüllerde erirdi karlar
Bırak bizi artık gurbet akşamları
Sılamda çoktan açtı baharlar
Her dalında hasret dolu hatıralar
Tükendi kalemler usandı satırlar
Bırak bizi artık gurbet akşamları
Meltemler unuttumu bizleri
Açsın artık düğmeli göğüsleri
Okşasın bağrımızı ılık nefesi
Bırak bizi artık gurbet akşamları
Akdeniz belkide soruyordur.
Hani geleceklerdi diyordur
Dalgalar bekliyordur
Bırak bizi artık gurbet akşamları

EMİNE

Dondu dudaklarında son hece
Onüç bahar geçti gözü yaşlı
Güller dondu yaprak yaprak
Açmadan önce
Sarardı leylâklar tomurcuk tomurcuk
Siyah önlüklü küçücük yavrucuk
Gitti arkadaşlarından ayrı yollara
Ne çağaran sese döndü baktı
Ne de koştu açılan kucaklara
Başka dünyanın küçük yolcusu
Ne sırtında önlüğü
Ne kurdele başında
Kucağında değil çiçekler
Şimdi sert bir mezar taşında

MEYHANELER BENİM HAYATIM

Gözler buğulu dudaklar aralık
Kadehler süzülür lık lik
Sanki gönüllere akar ılık ılık
Gam yok bu meyhanelerde
Hayat bürünmüyor siyah renge
Burada her şeyin rengi pespembe
İpek şallar dolanır ince belde
Kadehler dolaşır elden ele
Işıklar kadehlere akseder
Her kadehte binbir yosma rakseder
Ümitler belirir sevdalar coşar bu yerde
Gam yok bu meyhanelerde
Burda her şeyin rengi pespembe
Kalbimde yok bahar artık hep kış
Güneş yerini almıyor tatlı bir bakış
Gözyaşlarım çanak çanak döküldüde içime
Kurutmadı onları ılık bir yakış
Bakışlar unuttu artık hayata bakmayı
Ümit ışıklarım kırık kırık
Gözyaşlarım unutmuyor akmayı
Dudaklarda olmasada hıçkırık
Kuru yapraklar uçuşur içimde
Bulutlu bir sema hep yağmur bekler
Güneş onu bilmem ne biçimde
Hayattan daha yakın fanilik var içimde

YARIM KALAN ŞARKI

Esecek rüzgârlar başka yönlerden
Düşecek gölgeler başak dallarına
Yeşil ekinlerde kalacak hatıralarımız
Dağılacak şarkımız bahar rüzgârlarında
Bahar gine gelecek ekin tarlalarına
Sisli semalarda dağılacak bulutlar
Islanacak sıcaklığım
Nisan yağmurlarında
Ben yolumun kıraç topraklarında
Kaybolacak rüzgârlarda yarım kalan şarkımız
Şimdi nemli gözler gibi ıslak yollarımız
Bin hatıra taşıyacak belkide bir avuç siyah toprağımız

HAYAL

Seni
Aradım akşamın gölgelerinde
Kıyılarda taradım saçlarını tutam tutam
Esmerleşen sularda buldum gözlerini
Kokladım ta derinden
Yosun kokan ellerini
Ağardı sular mavileşti gözlerin
Taranan saçların kızıllaştı şafakta
Yosun
Kokan ellerin
Şimdi benden çok uzakta

GİDECEĞİM

Al ışıklı bir sabah
Belkide ıpıslak bir akşam vakti gideceğim
Mor salkımlı bahçende
Işıl ışıl yanan gözlerini görmeden
Gözlerimde hatıralar
Cebimde mendilim
İşinde dürüm dürüm hıçkırıklar
Başka dünyaların malıyım gibi
Yeşil ağaçların kuru dalıyım gibi
Daha da uzaklara gidebilsem
Yıldızları ellerimle tutabilsem
Sapansız sürebilsem tarlaları
Yeşerse dallarda hatıraların
Ve senin her dalında
Yaprak yaprak donsa en güzel kahkahaların
Hasret salkım salkım dökülse dallardan
Gurbet geçmese bu yollardan
Dönmesem gidebilsem
Nereye bende bilsem
Dünyam öyle uzakki dünyandan
Dönmek istesemde dönemem
Ve senin mor salkımlı bahçende
Islak gözlerini artık göremem

BENİM ŞARKIM

Sen meltemler sertleşmeden gitmiştin
Bu yerlerden çok uzaklara
Rüyalar ülkesinden hayal diyarlarına
Bir şarkı var ufukta dinle
Bu benim şarkım
Meltemler geldide dile
Köpükler yalvardı dizlerimde
Bir şarkı götürelim diye sevgiline
Yıllarca bekledim bu kıyılarda
Yağmurda karda fırtınada
Ufukta dağıldı dualarım
Allah'a varmadan
Sen anlamadın bu yalvarmalardan
Ümitler kızıl akşamlarda söndüler
Yalvaran dalgalar elleri boş döndüler.

BACI

Hayat ne acı
Değilmi bacı
İşte yorgancı
Fırın yakan pastacı
Yağcı balcı
Dağıtır keder
Bazende sevinç
Postacı
Bilemez atisini falcı
Ve bir gün bir sancı
Çırpınılsada bulunamaz ilacı
Elini çeker dünyadan
Olur hayata yabancı
Hayat ne aτι
Değilmi bacı

DÖNMEYEN GEMİCİ

Yeşil kırmızı, ışıkların
Yanmıyacak artık limanda
Beyaz gecelerde rüya gibi
Uyumıyacak gemin
Ben seni sevemiyeceğim
Aşk sahillerinin sisli koylarında
Çiçekli yollarımda karlar var sen gideli beri
Bahar dallarında çubuk çubuk buzcuklar
Rüzgârlar hırcın merhametsiz dalgalar dönmüyor geri
Bir gün uğrarsa gemin bir sevda ülkesine
Yetim kalan bir martı ile
Selâmını gönder
Sisli koyların yetim sevgilisine

BALIKÇI

Belirir titrek bir ışık ufukta
Ümitten ipler sabırdan ağlar
Yenler ıslak paçalar kıvrık
Siyah denizden arar nafaka
Güçlü kollar çabalar
Bir nasip bulmak için
Bir ömür yetmez olur
Karın doyurmak için
Solar ışığın şafak yakındır
Nasibin yok artık kara sulardan
Şehir uykudan yavaşca uyanır
Kısmetsiz sandal uzaklaşır oradan
Mahzun balıkcı eve dönende
Çocuklar bağrışır lüfer nerede?
Donar balıkcının gözünde yaşı
Koşarak gelir yanına eşi
Der ki; ne çıkar bu gün yoksa nasibin
Sabret efendim yarına
Allahkerim

ÇOCUKLUĞUM

Hatıralar zincirlenmiş içimde
Dudaklarda şebnem gözlerde nem
Çok uzak havallerden tutam tutam dökülen
Büyüklük içinde çocuklukmu desem
Çöküntüsüz ruhumla ben
Yirmi sene önceki
Eyüpsultan evlerinin cumbasına dönebilsem
Bir elimde bebeğim
Öbür elimde topaç
Nerede aynalı beşiğim
Günler eklenmiş peş peşe
Kırılmış beşikler düşmüş ateşe
Taş bebek yerini vermiş kardeşe
Dudaklarda şebnem gözlerde nem
Eyüpsultan evlerinin cumbasına dönebilsem

BU GECE

Gün kararmış
Akşam simsiyah
Saçlarında güller al olmuş bu gece
Dağılmış gölgeler ufka yayılmış
Senin hayalin dal olmuş bu gece
Soyunmuş vadiler çırılçıplak
Saçların belinde şal olmuş bu gece
Şaşırmış yıldızlar yolunu dizi dizi
Gözlerin onlara yol olmuş bu gece
Kurumuş dudaklarım çatır çatır çatlamış
Uzanan dudakların göl olmuş bu gece
Nağmeler donmuş dilinde bülbülün
Türküler ağzında bal olmuş bu gece
Bükülmüş mızrablar kırık sazlarda
Ellerin sazlara tel olmuş bu gece
Uzaklaştı rüyaların şafakta yol yol
Kol kol sardığım güzel el olmuş bu gece

ALLAHA ISMARLADIK

Ne denizin maviliği
Ne de süslü bulutlar
Ne vadisinde kekik kokan yaylalar
Ne menekşe ne leylâk
Ne altın ışıklı mehtap.
Ne yalvaran bir bakış
Ne de çağıran yakut bir dudak
Dönemem sevgilim
Yolumda güller
Ötüyordu bülbüller
Belkide yanık yanık
Biliyorum memnun değilim bu yerden
Dönemem sevgilim ilâhi emirden
Allaha ısmarladık

BEYDAĞLARI

(Koca'ma)
Feslihan yaylalarından
İlâhi buhurdan kokan
Nergiz tarlalarından fışkırıp..
Zakkum vadilerinden
Sevda çeşmelerine dökülen pınarların
Yollarında izlem izlem
Efesine türküler söyleyen
Dorum gözlü
Dürdanelerinden
Dağ efsanelerinden
Çağlayan seslerini
Güney rüzgârlarına ekliyen
Dayı sazlarına beste denkleyen
Karlı koynunda güller besleyen
Beydağları
Rüyalarımda yaylalar
Yaylalarda rüyalarım
Uyandıkça ağlarım
İçimde özlem
Ayrılamam sizden beydağlarım

FANİ YOLCU

Hazan bahçelerinde gezmiş dediler seni
Itır kokusu duydum gezdiğin yerde
Rengi uçmuş benzi solgun dediler
Kurumuş yapraklar gördüm gezdiğin yerde
Matemlimi bilmem siyah giymiş dediler
Gözyaşları gördüm gezdiğim yerde
O her şeye kırgın dediler
Çökmüş yuvalar gördüm gezdiğin yerde
Acımla yandım geri döndüm
Senin hayata veda ettiğin yerde

ANTALYA AKŞAMLARI

Ruhum kadar engin
Kalbim kadar ince
Aşkım kadar rengin
Antalya
Akşamları
Derdimle dertleşen
Ruh küllerini eşen
Gönüllerden de şen
Antalya
Akşamları
Pembeleşen yayla
Ne söyler sana ayla
Ful kokan dalgayla
Antalya
Akşamları
Sen derdime eştin
Belkide kardeştin
Sönmeyen ateştin
Antalya
Akşamları

SONBAHAR

Güneş çekilmiş gibi bu yerlerden
Her yerin elemli bir hali var
Hüzün dolu bakışlar bilmem neden
Kızıl akşamlarda neden melâl var
Sonbahar akşamları
Neden gurup kan ağlar
Dallarda çoktan ölmüş baharlar
Yalnız yakut yapraklarda kalmış hatıralar

OKAN'IMA

Hayal kadar uzakları
Yakına getirebilsem
Alnına dökülen
Altın saçlarını
Rüya da değil
Sahiden sevebilsem
Gözlerin yaşlıydı bebekken
Damlalar incileşir
Düşerdi yanaktan
Sen hala inmemiş gibisin kuçaktan
Yıllar araladı aramızı
Bende evlât sende ana sızısı
Alnımıza yazılmış hasret yazısı
Şefkat kanatlarımla ben
Gurbet ufuklarından geçip
Varabilsem yanına kimseler görmeden
Gözyaşımız dizi dizi
Silebilseydik kaderimizi

MELEĞİME

Altın, ışıklı bir şehirde doğdun
Işıklar elenirdi beşiğinden
Ve sen gülerdin
Gözlerinin ta derinliğinden.
Bebek rüyalarında çiçekler
Uçuşurdu kelebekler
Belkide seni beklerdi
Melekler
Rüyalarım seninle dolardı
Seninle açar güllerim
Seninle solardı
Bebek rüyalarında çiçekler
Belkide seni beklerdi
Senin gibi
Melekler

MENEKŞELER MAVİDİR

Menekşeler mavidir demiştin sevgilim
Sana inanmıyorum
Sevgiler yalan değil sahidir demiştin
Sevgilim
Sana inanmıyorum
Buğulansada artık mavi gözlerin
Bakışların sevdalı olsa bile
Gönlümden gönlüne kursanda merdiven
İncinen basamaklar düşer içime
Yıllardır kalbimde fırtına gibi
Eserek soldurdun her şeyi
Güneşsiz yaşamaz ne gül ne hercai
Leylâklar perişan içimde
Sarardı manolyalar
Menekşeler çoktan kaybetti maviliğini

GÖNÜL

Gözümdeki yaş,
Bazen arkadaş
Bazende
Sırdaş
Bazan başka bir sevdanın dizinde
Bazen bir gülün rengi vardır yüzünde
Bazen bembeyaz bir zambak gibi
Bazen hercai olur tüter gözümde
Bazen hıçkırır eleminden
Bir ümit ararım hasta sesinden
Bazen vazgeçer dünya hevesinden
Bazende coşar durmaz süzünde

ZEYNEP

Gözyaşım kururmu desem
Verdiğin yemin dururmu desem
Kalbindeki aşk gururmu desem
Acep bana kızarmısın
Sarı saçın örsem desem
Kalbime gir görsem desem
Gözlerine doysam desem
Acep bana kızarmısın
Versen elini elime
Sarsam kolumu beline
Kurban olsam diline
Acep bana kızarmısın
Diz çökerek yalvarsam
Beni yanına alsan
Yıllarca orda kalsam
Acep bana kızarmısın
Çatık kaşlar gülse desem
Aşkımı o bile desem
Gözyaşımı silse desem
Acep bana kızarmısın
Köyde olsak örnek desem
Kuralım artık dernek desem
Karım oldu
Zeynep desem
Acep bana kızarmısın

VEFASIZ SEVGİLİ

Bahar bulut çiçek her şey sendin
Gönlümde meltem değil sen eserdin
Bakışlarım erirdi bakışlarında
Şarkılar söylerdik mehtabın nakışlarında
Kararsız yolundan dön sevgilim
Vefasız yollarda açmaz güller
Açsada gönülsüzdürler
Yaşlı gözlerle ben
Beklerim yıllardan beri
Meğer vefasız sevgililer
Dönmezlermiş geri

EVİMDEN

Belki ıslaktı yastığım hala
Belki sıcaktı yatakdaki yerim
Duvarı süsleyen tahta çerçeve
İlk resmiydi sevgililerin
Gine böyle hüzun dolu bir eylül akşamı
Ayrılmıştım evimden
Uzandı çimenler önümde yol yol
Solmuştu vazomda saadet güllerim
Elimle ektiğim kayısı pembe gül ve yediverenlerim
Menekşeler ağlıyordu susuzluğu içe içe
Saatim durmuştu onikiyi beş geçe
Her yerde acı dolu bir hatıra
Her yerde bir göz yaşı içli ve derinden
On yıl oluyor ayrılalı evimden

SEVDA BAHÇESİ

Geçmiş günleri, andırma ben
Gezdim bu gün sevda bahçesini
Seninle koymuştuk bu bahçenin ismini
Gördüm yok olmuş çiçekten kameryeler
Kuşlar susmuş sanki unutmuş gibi ötmesini
Tükenmiş suyu mermer havuzun
Enkazı kalmış yaptığım tahta
Yavuz'un
Kurumuş çiçekler öbek öbek
Şimsirler sararmış kalmamış göbek
Yalağı kırılmış aynalı çeşmenin
Boynu bükülmüş
Sınır çizen duvarın yanı sökülmüş
Yaşlı gözlerle terkederken bu yeri
Birden döndüm sanki hatırlar gibi
Leylâk dallarında rasladım beraber yazdığımız bir satıra
Sevda bahçesinde örselenmemiş tek hatıra

18 YAŞ

Pembedir hisleri tanımaz siyahı
Ümit dolu o gözler vefa dolu bakışlar
Gam kümeleri çok uzaklarda
Yağmur değil saadet yüklü bulutlar
Yakıyor içini tatlı bir özleyiş öyle mutluki olamaz neşesiz
Yaşama kanatları alev alev
Hayata kucak açmış çünkü yaşı onsekiz

TARİH ANTALYA

Sende yaşadı
Romalı
Sende gelişti selçuk
Sarmasın artık el kolu
Bu bir gerçek
İşte perge aspendos side
Bağladı gönlünü kleopatra bile
Altın saçlarını omuzuna döke döke
Mehtabı seyretti side de

DÖNMİYEN YOLCU

Ben hasret kıyılarında seni bekler
Sen rüyalarıma rüya eklerdin
Hatıralarla dolu bakışınla
Ben artık sana dönemem derdin
Bakışım yorgun saçlarım beyaz artık
Gözlerde yaş dudaklarda susuş artık
Ruhum türbe ben türbedar artık
Sen dünyadan uzak gönlümdesin artık

OLSAM

Gözlerinde bakış
Dudaklarında gülüş olsam
Pembe çevren üstüne
İşlenen nakış olsam
Irmaklarında akış
Gönlüne tırmanan
Yokuş olsam
Açılan göğsünde gül
Üstünde bülbül
Ya kuş olsam
Gönül ufkunda rüya
Yorgun ruhunda bahar
Saçlarında kış olsam